

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- ”Utan förnyade strukturer ingen service till kommande generationer” – Kommunförbundets vice VD Kari Nenonen
- Aktuella kommunreformen – storstädernas chans att bli kvitt ”parasiterna”
- Positiv befolkningsutveckling i ARTTU-kommuner – negativ i små landsbygdskommuner visar rapport
- Pine Eagle Network – självförsörjande lokalsamhälle vid kris
- Grävmaskinens glada dagar på Gotland – bredbandsdragning i samverkan runt fornfynd
- Läs även detta: **Gruvnäringen får optimismen att spira i Norrbotten* **Stor grupp unga danskar föredrar glesbygden* **Medborgarråd för äldre i Österbotten det första i Finland* **HSSL med i översättning av debattboken Changing course – for life: local solutions to global problems* **KAMPA-seminarie III i Karleby* **Anslag för forsknings- och utvecklingsprojekt för landsbygden 2012 finns att sökas*

Cit: ***”Och politikerna i Finland har definitivt inte tagit till sig rådet att börja förstärka folkväldet och demokratin nerifrån, från kommunnivån. Tvärtom gör man nu sitt bästa för att förstora kommunerna och den vägen förstärka tjänstemannamakten över medborgarna.”***

Kenneth Myntti som läst författaren, den prisbelönte svenske journalisten Björn Embrants nyutgivna pocketupplaga av sin bok *Dom däruppe, dom därnere. Om demokratin i Sverige*. Embrant sätter inte bara fingret på ett samhälle i omdaning, utan hans bok beskriver även mekanismerna bakom den maktlöshet som vi alla känner då vi blir fråntagna våra demokratiska rättigheter och vi med fart skjutsas in i ekonomins diktatur. Politiker verkar ännu inte, vare sig i Finland eller i Sverige, ha tagit till sig Embrants råd om att de i högre utsträckning borde börja överbrygga klyftorna mellan de rörliga och icke rörliga, mellan vinnarna och förlorarna och mellan de som i globaliseringens värld kan gardera sig mot risker och de som inte kan det (Vasabladet 16.9).

”Det är nyttan, så som den kan påvisas i kommuninvånarnas vardag, som räknas. Annars blir den nya kommunkartan inget mer än ett dyrt politiskt minnesmärke.”

Biträdande chefredaktören på Borgåbladet Stefan Holmström som frågar sig vad man lärt av tidigare fusioner (www.ostnyland.fi, <http://www.ostnyland.fi/ledare/2011-09-26/vad-har-man-lart-sig-av-tidigare-fusioner>).

”Vi har fått ett pristak om inget fornfynd sker, men råkar man hitta något kan det bli dyrt. Eller också får man gräva en annan väg. På ett ställe var det fornlämningar

i en trädgård och då var vi tvungna att gräva runt detta och hamnade då hos en som inte ville vara med i projektet. Då var vi tvungna att gå ut och gräva en annan väg.” Sören Åkerblom, f.d. Ericsson-tekniker i Hogrån socken på Gotland samt kassör och tekniskt ansvarig i Vall-Hogrån-Mästerby Fiber Ekonomisk Förening, om att de har fått skicka in sina grävplaner för fiberutbyggnad till Riksantikvarieämbetet som sedan har skickat ut en man som anvisat var de kan gräva och inte, och var ämbetet vill vara med (IDG:s webbplats, <http://www.idg.se/2.1085/1.401984/gravmaskinernas-glada-dagar-pa-gotland/1-sida-1>).

”UTAN FÖRNYADE STRUKTURER INGEN SERVICE TILL KOMMANDE GENERATIONER” – KOMMUNFÖRBUNDETS VICE VD KARI NENONEN

Vice verkställande direktören vid Finlands Kommunförbund Kari Nenonen sade på Kommunförbundets och Mellersta Österbottens förbunds landskapsseminarium 23.9 att: *”Utan förnyade strukturer klarar Finland inte av att ge de kommande generationerna service. Reformerna bör ändå genomföras med hänsyn till regionala skillnader och kommunernas behov”*. Man måste nu våga tala om strukturer och arbetssätt. *”Befolkningsutvecklingen, förändringen i regionstrukturerna, det internationellt skärpta ekonomiska läget och företagens konkurrensfaktorer tvingar oss att fundera öppet över hur vi kunde bli effektivare, utan att vi offrar den starka grund för välfärdssamhället som vi har byggt upp i vårt land efter kriget”*, sade Nenonen. Enligt honom råder det en stor enighet om att välfärdssamhällets grund i Finland även i framtiden bygger på att starka primärkommuner ansvarar för tillhandahållandet av service, vilket arbetsgruppen som berett en lag om organiseringen av social- och hälsovården i sin slutrapport och Kommunförbundets styrelse i sina riktlinjer för kommunstrukturen stödde sig på i våras. Statsminister Jyrki Katainens regeringsprogram fortsatte på samma linje i somras. Meningsskiljaktigheter finns främst i fråga om vilka processer som behövs för en ny strukturmodell. I sina egna riktlinjer har Kommunförbundet understrukit att reformen skall vara en naturlig fortsättning på utvecklingsarbetet inom ramen för kommun- och servicestrukturreformen. De olika modellerna och kriterierna för starka primärkommuner i olika regioner bör tas som utgångspunkt för utvecklingen av kommunstrukturen, men ett viktigt kriterium är ändå att det är fråga om ett naturligt pendlings- och serviceområde. *”Det är viktigt att se till att även de områden, för vilka det inte går att skapa en stark primärkommun, har service och förutsättningar för att vara livskraftiga. Kommunförbundets styrelses riktlinjer om att koncentrera krävande service till samarbetsorganisationer, är troligen på lång sikt och i delar av Finland en mer hållbar modell än kommunsammanslagningar utan reella förutsättningar för att kunna stärka livskraften”*, sade Nenonen, som efterlyste ansvarsfullt engagemang och intensivt samarbete i kommunreformen. *Uppgifterna är från webbplatsen Kommunerna.net och finns under adress http://www.kommunerna.net/sv/kommunforbundet/media/pressmeddelanden/2011/09/Sidor/se_rvicestrukturerna-ska-fornyas--i-samarbete.aspx.*

AKTUELLA KOMMUNREFORMEN – STORSTÄDERNAS CHANS ATT BLI KVITT
”PARASITERNA”

Beslutsfattarna i de större städerna i Finland har under en längre tid irriterat sig på att kranskommunerna har åkt snålskjuts på servicen i tätorterna genom att kranskommunernas invånare har kunnat ta del av servicen i städerna, utan att i någon högre grad bidra till dess finansiering. Många höginkomsttagare med jobb i storstäderna har kunnat slå sig ner på förhållandevis förmånliga tomter strax utanför staden och den vägen komma i åtnjutande av en lägre kommunalskattenivå, allt medan centralorterna till på köpet tvingats dra ett tyngre lass just när det gäller pensionärer, arbetslösa, studerande och invandrare. Det här

missförhållandet försöker nu regeringen komma åt med den nu aktuella kommunreformen, och det vi ser är med andra ord mångt och mycket ett uttryck för de stora städernas protest och ett krav på solidaritet. Enligt forskaren Timo Aro har de flesta centralorter i Finland förlorat tiotals miljoner per år på att kranskommunerna inte deltar solidariskt i kostnaderna för den gemensamma servicen, förutom Seinäjoki och Tavastehus, kanske snarast som en följd av att städerna i fråga redan har sugit musten ur sin omgivning. Åbo har förlorat 22 miljoner euro per år, medan grannkommunen S:t Karins har fått en årlig fördel, värd cirka 14 miljoner euro, och Masku har kunnat behålla skattesatsen på 17,5 procent som en följd av att kommunen har gynnats av det fördelaktiga läget intill Åbo (Suomen Kuvalehti 37/2011). Att alla plötsligt nu skall bli vän med alla, kommer inte att lyckas. Håller regeringen sitt löfte om att kommunerna inte tvingas samman mot sin vilja, kommer de stora städerna att bli tvungna att locka med mycket generösa samgångsavtal för att de små kommunerna över huvud taget ska lyssna på dem, vilket bidrar i sin tur till att de önskade inbesparingarna låter vänta på sig, om de alls kommer. I de fall storstäderna får sina kranskommuner på fall, är det naturligtvis periferin som får se sin service nedbantad, dels för att all centralisering har den effekten, men dels också för att kranskommunernas höga servicenivå i förhållande till skatteuttaget delvis har upprätthållits med konstgjord andning från centralorternas sida. ”Parasiteffekten”, om man nu kan tala om en sådan, elimineras genom kommunreformen, men det kommer att bli en hård pärs som – alla löften till trots – kan komma att inbegripa tvångsmedel av typ lagändringar och hård finansiell styrning från statsmaktens sida. *Uppgifterna är från Vasabladetets ledare 30.9, skriven av Kenneth Myntti, och finns på tidningens nätupplaga under adressen <http://www.vasabladet.fi/Ledare/Story.aspx?linkID=173277>. Se även Suomen Kuvalehti på <http://suomenkuvalehti.fi/jutut/kotimaa/asutko-kuolevassa-kunnassa-skn-kuntakartta-nayttahyotyjat-ja-haviajat>.*

Den kommunala självstyrelsen är skyddad i grundlagen, medan kommungränserna och kommunindelningen inte åtnjuter grundlagens skydd (Finlands kommuntidning Fikt 7/2011).

POSITIV BEFOLKNINGSUTVECKLING I ARTTU-KOMMUNER – NEGATIV I SMÅ LANDSBYGDSKOMMUNER VISAR RAPPORT

Såväl i hela landet som i ARTTU-kommunerna har den naturliga befolkningstillväxten varit positiv för närkommunerna i de stora stadsregionerna, medan små landsbygdskommuner haft en negativ utveckling. I dessa landsbygdskommuner med under 5 000 invånare har inte bara befolkningen minskat, utan också arbetstillfällena. Även andelen utländska medborgare och invånare med främmande modersmål, som ökat avsevärt i vårt land på 2000-talet, är högre i alla ARTTU-kommuner. Recessionen i slutet av 2000-talet berörde också ARTTU-kommunerna, där arbetsplatserna minskade, färre företag grundades och antalet nedlagda företag ökade. Antalet företag sjönk till samma nivå som år 2005, men företagandet förändrades ändå inte. En orsak är att arbetstillfällena finns inom servicesektorn, för i ARTTU-kommunerna motsvarar antalet arbetsplatser inom servicesektorn genomsnittet i Finland och ligger på ungefär 72 procent. Detta framgår av rapporten *Toimintaympäristön muutokset ARTTUutkimuskunnissa 2000-luvulla. Paras-ARTTU-ohjelman tutkimuksia nro 10*, svensk titel *Förändringar i omvärlden för de kommuner som omfattas av ARTTU-undersökningen 2000-2010. Undersökning nr 10 inom programmet för utvärdering av strukturreformen (ARTTU)*. I befolkningsavsnittet beskrivs befolkningsstrukturen, befolkningsutvecklingen med delfaktorer och förändringarna 2000-2010, samt att försörjningskvotens utveckling, befolkningsprognosen och befolkningens geografiska fördelning granskas. I avsnittet om arbetstillfällen utreds företagsbeståndet, pendlingen och den branschvisa utvecklingen av arbetstillfällena inom undersökningskommunerna. Rapporten är en fortsättning på Olavi Kallios publikation om utgångspunkterna för den lokala

ekonomin i ARTTU-kommunerna (undersökning nr 4 inom programmet för utvärdering av strukturreformen), men den statistiska analysen av både befolkningen och arbetstillfällena är bredare och mer djupgående än tidigare. Uppgifterna är från webbplatsen *Kommunerna.net*, <http://www.kommunerna.net/sv/databanker/nyheter/2011/Sidor/Nettomigrationen-har-gett-en-positiv-befolkningsutveckling-i-alla-ARTTU-kommuner.aspx>. Länk till den finskspråkiga rapporten finns på http://shop.kommunerna.net/product_details.php?p=2596. Under adress <http://www.kommunerna.net/sv/serviceomraden/arttu/organisation/kommuner/Sidor/default.aspx> finns listan på de medverkande kommunerna (40 stycken) i Programmet för utvärdering av kommun- och servicestrukturreformen – ARTTU.

Syftet med ARTTU, <http://www.kommunerna.net/sv/serviceomraden/arttu/Sidor/default.aspx>, är att samla in systematiska och jämförbara uppgifter om förändringsprocesserna i samband med strukturreformen och effekterna av förändringarna ur olika kommuners och enskilda aktörers synvinkel. Under den femåriga programperiod som inleddes 2008, utreds reformens inverkan på den kommunala servicen, på demokratin och ledningen, på personalen, på den kommunala och regionala ekonomin och på en fungerande samhällsstruktur, där varje ämnesområde bildar en forskningsmodul. I projekthelheten ingår även en utvärdering av planeringsskedet inför genomförandet av reformen och en utvärdering av reformens språkliga effekter.

PINE EAGLE NETWORK – SJÄLVFÖRSÖRJANDE LOKALSAMHÄLLE VID KRIS

På 1970-talet gjorde Centrum för tvärvetenskaplig forskning i Göteborg en fascinerande modell av ett lokalsamhälle (en tänkt by på 700 personer) som kunde vara självförsörjande – producera mat, energi och åtminstone vissa varor själv för de egna behoven, utnyttja sol, vind och bioenergi, samt ha ett hållbart lantbruk för byns behov och en stark gemenskap som håller samman konstruktionen. I två dalar i nordöstra Oregon, Pine och Eagle Valley, finns en grupp som kallar sig PEN (Pine Eagle Network, <http://penlocal.com/#>), vilken även har visionen om att bygga upp ett självförsörjande lokalsamhälle, men utgångspunkterna är annorlunda än för 40 år sedan. PEN har inte en optimistisk utgångspunkt, utan antagandet är att vi står inför en kris som kommer att stoppa införseln av t.ex. el och mat till området. Krisen kan vara i en form av ekonomisk eller ekologisk kollaps, att oljan tar slut eller någon form av attack utifrån. Man vill förbereda sig för det här på olika sätt, där tillvägagångssättet är mycket praktiskt. PEN har i princip möten en gång per månad och samlar upp till 50 deltagare från olika sociala grupper (i området bor ca 2 300 personer). Drivkraften bakom aktiviteten varierar stort med allt från ”överlevare” till folk som drömmer om ett kollektiv i 60-talsanda. Men man arbetar målmedvetet tillsammans kring praktiska frågor. Folk installerar solpaneler, vindsnurror samt vedspisar, och dessutom lägger man upp förråd, helst för minst ett års konsumtion. Aktiviteten fokuserar på att lära ut metoder för att vara självförsörjande, gärna för egen del, men ofta tillsammans med de övriga i lokalsamhället, t.ex. mormonkyrkan deltar i den lärande processen genom att ordna kurser i hur man uppbevarar mat. Det finns även försök att starta en ”tidsbank”, så att man smidigt skall kunna göra arbetsbyten, och så funderar man på en egen valuta. Vad gäller energi och mat, så har man redan gjort upp ambitiösa planer, vilka dock liknar mest handböcker. Tanken är inte att PEN centralt skall realisera dem, utan alla skall privat jobba för att klara sig själv och kunna hjälpa andra i lokalsamhället. PEN har nått en viss regional ryktbarhet och det kommer ibland folk från La Grande på besök, vilka tillhör en annan rörelse; Transition Towns. Riksorganisationen Hela Sverige ska leva har ett projekt som är en del av den rörelsen. *Texten är från en något längre artikel, skriven av landsbygdsutvecklaren Peter Backa på Svensk Byaservice, till ett kommande nummer av tidningen Maaseutu Plus – Landsbygd Plus.*

GRÄVMASKINENS GLADA DAGAR PÅ GOTLAND – BREDBANDSDRAGNING I SAMVERKAN RUNT FORNFYND

Gotlands inland har enorma åkrar, men väldigt lite optisk fiber. Eftersom dagens lantbrukare är helelektroniska och lider väldigt av dåligt eller sporadiskt Internet, blev måttet till sist rågat på Gotland. Lantbrukarna satte grävskoporna i backen och gjorde sitt eget fibernät.

”Silverskatter och andra fornfynd håller vi oss så långt borta ifrån som möjligt när vi gräver ned fibrer. Det blir bara problem”, säger Sören Åkerblom, f.d. Ericsson-tekniker boende i Hogrän socken på Gotland, men också kassör och tekniskt ansvarig i Vall-Hogrän-Mästerby Fiber Ekonomisk Förening (i fortsättningen VHMf). Den som arbetar med mark och lantbruk på Gotland i Sverige får snart en känsla för var det kan finnas fornfynd och kör sin kedjegrävare långa vägar runt omkring för att slippa engagera arkeologer. *”Titta, där är en sån där svärdssliparsten”*, säger Åkerblom och pekar på en, för en storstadsbo tämligen alldaglig, sten med långsgående skårar på översidan. Halvusel ADSL med 256 Kbit/s när det gick som bäst, eller i värsta fall halvusel 3h-täckning, var allt lantbrukarna i Vall, Hogrän och Mästerby socknar hade som Internetanslutning. Nu är 100 Mbit/s på väg in i varje stuga. Det går inte att komma ifrån att Gotlands inland är tämligen glesbefolkat, och inte särskilt intressant för fiberägarna, så vill man ha något gjort, får man göra det själv, resonerade lantbrukarna och bildade VHMf, till vilket även Träkumla socken anslutit sig.

Bredbandsutbyggnaden skall ske genom lokala samarbeten, den s.k. sockenmodellen, och målet att 85 procent av de 20 000 hushållen (varav nära hälften är fritidshus) på landsbygden ansluter sig vid start. Den totala investeringen blir omkring en halv miljard kronor, av vilket ungefär hälften kommer från anslutningsavgifter och andra hälften från Telia Sonera, som i gengäld får möjlighet att sälja sitt tjänsteutbud. Utbyggnaden skall vara slutförd år 2015.

Visby ingår inte i bredbandsatsningen, eftersom marknadskrafterna är tillräckligt starka för att driva utvecklingen där. För att kunna uppnå Region Gotlands mål, att alla gotlänningar skall kunna erhålla minst 100 Mbit/s symmetrisk access år 2015, måste en utbyggnad ske i samverkan mellan Region Gotland, Länsstyrelsen på Gotland, marknadens aktörer, fastighetsägare, socken-, kvarterssamverkan och Lantbrukarnas Riksförbund (LRF).

Hemligheten med att lyckas är att samverka, man samtidigt måste man vara tillräckligt småskalig för att kunna fatta detaljbeslut snabbt. Resultatet av detta har blivit en paraplyorganisation kallad Bredband Gotland, avsedd för alla Gotlands socknar och under vilken socknarna organiserar sig i grupper om 2-3. Det pågår så många grävarbeten för fibernätet att Gotlands alla grävmaskiner är upptagna. Nätet är helt passivt, där alla fiberskåp är bara skarvställen, vilket gör dem okänsliga för strömavbrott, såväl som åska. Bara på tre ställen i hela nätet sitter det aktiv utrustning, vilket gör det möjligt att enkelt höja nätets kapacitet, genom att bara byta den centrala utrustningen och mediakonverterarna ute hos abonnenterna. Inga problem med 1 Gbit/s och 10 Gbit/s ligger inom räckhåll. Fibernas värsta fiende är grävmaskinen. *Uppgifterna (från 27.9) är från IDG:s webbplats och finns att läsas i sin helhet under adressen <http://www.idg.se/2.1085/1.401984/gravmaskinernas-glada-dagar-pa-gotland/1-sida-1>.*

Teknologie doktorn i datateknik Nisse Husberg kommenterar texten med att säga, att han ser ett passivt nät som en begränsning för framtiden. I ett aktivt nät har var och en tillgång till alla våglängder, medan man bara har tillgång till en enda våglängd i ett passivt. Men det går bra att ändra ett passivt nät till ett aktivt genom att noderna förses med el. Emellertid kan det vara knepigt om man placerar dem på besvärliga ställen. Därför är det säkrare att från början planera för aktivt nät, även om man bygger det som passivt.

LÄS ÄVEN DETTA

Gruvnäringen får optimismen att spira i Norrbotten

Överallt i norra Sverige – Kiruna, Malmberget, Svappavaara, Pajala ... – investeras det som aldrig förr i gruvnäringen. Samhällen som höll på att tyna bort växer åter. Optimismen spirar i Norrbotten, som i decennier plågats av arbetslöshet. I en del kommuner ökar befolkningen för första gången sedan 1950-talet, och det skapas tusentals nya arbetstillfällen, inte bara i gruvorna utan långt upp på jord. På en del ställen bor gruvarbetarna i husvagnar p.g.a. bostadsbrist. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Markus West och Tor Wennström, i Hufvudstadsbladet (2.10).*

Stor grupp unga danskar föredrar glesbygden

Medan unga danska kvinnor dras till de stora städerna, utbildning och karriär, föredrar en stor grupp unga danskar att stanna kvar i glesbygden. Här finner de en frihet med motorolja på fingrarna och murverksdamm i håret. De känner sig inte som förlorare, ifall någon skulle få inspiration. En sociologistuderande vid universitetet i Köpenhamn, Jonathan Hermansen, har gjort undersökningen av män och kvinnor i Danmark, uppdelade i röda (kvinnor) och blåa (män) områden. *Uppgifterna är från hemsidan för Folkeligt Institut for Udkantsforhold som finns på adress <http://www.udkant.dk/> och från radioprogrammet Orientering i P1 på mediaföretaget DR:s hemsida. Här kan man höra en intervju (på danska) med Hermansen (från 19.9) under adress <http://www.dr.dk/P1/orientering/indslag/2011/09/19/154847.htm>.*

Medborgarråd för äldre i Österbotten det första i Finland

För första gången ordnas i Finland ett medborgarråd för äldre människor. Tjugosex personer, 65 år eller äldre och bosatta i Kaskö, Korsnäs, Kristinestad, Laihela, Lilkyro, Malax, Närpes, samt Vasa, väljs ut och diskuterar i fyra dagar hur livskvalitet kan skapas för äldre människor. Sålunda får politiker och tjänstemän ett underlag för kommande beslut, samtidigt som de själva får en insikt i hur andra österbottningar har det. Bower och akademiprojektet Citizens voice finansierar projektet. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Linda Forth, i Vasabladet (3.10).*

HSSL med i översättning av debattboken Changing course – for life: local solutions to global problems

Riksorganisationen Hela Sverige ska leva (HSSL) har varit med och tagit fram en svensk översättning av Julian Rose's bok *Changing course - for life: local solutions to global problems*, som på svenska har fått titeln *Byt spår för livet – lokala lösningar på globala problem*. Det är en debattbok där författaren föreslår lokala, hållbara lösningar på de problem som han ser inom områden som jordbruk, ekonomi, teknik m.m. I december gör Rose en turné i Sverige, anordnad av Småbrukarna. Boken kan beställas från HSSL för 200 kronor, inklusive frakt. *Uppgifterna, med info om beställningsförfarande, finns under adressen <http://www.helasverige.se/kansli/nyheter/visa-nyhet/blog/1/2659/2/>.*

KAMPA-seminarie III i Karleby

Projektet för medborgardeltagande och gemenskap i omorganiseringen av landsbygdens välfärdsservice, förkortat KAMPA (Kansalaisosallistuminen ja yhteisöllisyys maaseudun hyvinvointipalveluiden uudelleenorganisoinnissa) håller 24-25.10 i Karleby universitetscenter Chydenius seminarium (på finska) om gemenskap och delaktighet, *Yhteisöllisyys ja osallisuus – voimavara ja tuki*. En projektverkstad hålls 26.10 för de regioners representanter och medborgare som är med i KAMPA-projektet. *Anmälningsuppgifter (anmälan senast 12.10) finns som länk under adressen <http://www.chydenius.fi/ajankohtaista/kampa-iii-seminaari>.*

Anslag för forsknings- och utvecklingsprojekt för landsbygden 2012 finns att sökas

Jord- och skogsbruksministeriets anslag för landsomfattande forsknings- och utvecklingsprojekt för landsbygden kan sökas för år 2012. Finansieringen styrs till teman som har fastställts av Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp (YTR), medan beslutsförslagen bereds av YTR:s projektgrupp. Anslag kan beviljas om riksdagen godkänner det anslag som ingår i statsbudgeten 2012. Syftet med anslaget är att finansiera projekt som på ett avsevärt sätt bidrar till landsbygdsutveckling och uppnående av de landsbygdspolitiska målen i hela landet, medan projektresultaten skall kunna tillämpas i arbetet för utveckling av landsbygden och vid det landsbygdspolitiska beslutsfattandet. De landsomfattande projekten kompletterar det utvecklingsarbete som utförs i regionerna, hjälper till att bilda nätverk inom utvecklings- och forskningsarbetet, samt att genomföra statsrådets landsbygdspolitiska redogörelse (som överlämnades till riksdagen våren 2009), det femte landsbygdspolitiska helhetsprogrammet 2009-2013 och statsrådets landsbygdspolitiska principbeslut 2011. *Uppgifterna är från YTR:s hemsida och finns med länkar, bl.a. info om projektfinansieringen och anmälningsblankett (inlämnas senast 1.11), på http://www.landsbygdspolitik.fi/sv/forskning_och_utveckling/*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net . Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi . Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
--